

Wij maken geen misbruik van

FARMACEUTISCHE PRODUKTEN

Wij weten dat onze Kas van de Sociale Werken de farmaceutische produkten in buitengewoon gunstige voorwaarden ten laste neemt. Kunnen wij niet voor de geringe som van 20 F uiterst kostbare specialiteiten aankopen, zoals de terramycine, waarvan één doos met 16 capsules van 250 milligram 510 F kost?

Wij weten ook dat de globale uitgaven voor farmaceutische produkten, die door onze Kas gedragen worden, gestadig toenemen en dat op dit gebied de grens der financiële mogelijkheden van ons stelsel van sociale zekerheid weldra zal bereikt worden.

Wij zijn de enigen niet die een bovenmatige vermeerdering van de uitgaven aan farmaceutische produkten hebben vastgesteld.

Het bulletin van de internationale bond van de mutualiteit publiceerde over dit onderwerp een artikel van Dr Ackermann, waarvan wij hierna enkele alinea's aan de scherpsinnigheid van onze lezers onderwerpen.

Laat ons ierstond de onnozele opvatting verwerpen volgens welke het zou volstaan om in een bepaald geval deze of gene pil in te nemen om automatisch en door het feit zelf uw plots wankele gezondheid weer op te knappen...

We mogen de rol van de dokter niet neerhalen tot die van een uitreiker van geneesmiddelen...

De geneesmiddelen zijn geen gewone verbruiksgoederen waarop wij in alle omstandigheden en dikwijls zonder geldige reden een beroep mogen doen. Wij moeten voor het geneesmiddel de eerbied blijven koesteren die het vroeger genoot en er slechts dan gebruik van maken als het strikt noodzakelijk is. In die voorwaarden alleen, zal het zijn geneeskracht bewaren. Teveel mensen nemen 's avonds voor het slapen gaan een kalmerend middel enkel en alleen omdat zij de vorige nacht slecht geslapen hebben, of nemen hun toevlucht tot een opwekkend middel als « zweepslag » zodra zij een vermoeidheid of een zekere loomheid gevoelen, die trouwens zeer dikwijls normaal en logisch zijn. Nog anderen nemen natriumbicarbonaat in na een overvloedige maaltijd om beter te kunnen verteren, zonder een andere bijzondere reden.

Het meest in het oogspringend is wel het misbruik van cachetten (tegen de pijn, vooral omdat de betekenis van het woord pijn mild uitgebreid wordt tot het minste ongemak).

In tegenstelling met deze opvatting, is in bepaalde middelen een gans andere mening verspreid, volgens welke alleen het water, de lucht en het licht een geneeskundige kracht bezitten en het beter is zelfs de scherpste pijn te verdragen dan het geringste geneesmiddel in te nemen...

De wijsheid ligt op de gulden middenweg tussen deze beide uiterste opvattingen...

Alleen die behandeling mag behouden worden welke een ervaren geneesheer als de meest doeltreffende voor een bepaald geval aanziet.

Bring er dus bij uw geneesheer niet op aan opdat hij u het geneesmiddel zou voorschrijven waarvan gij de doelmatigheid bij een van uw beste vrienden hebt kunnen nagaan, toen deze leed aan een ziekte die volgens u volledig in alle punten met de uwe overeenstemt. Vraag hem ook die pillen niet waarvan de weldoende inwerking zo uitvoerig beschreven werd in uw lievelingsdagblad. Indien de geneesheer uw gedachten niet bijtreedt, bewijst dit geenszins dat hij onbevoegd is noch dat hij teveel doordrongen is van een buitensporige academische fierheid. Zijn houding toont hoogstens aan dat zijn beroepsgeweten hem belet aan uw verlangens te voldoen. Vergeet vooral niet dat het vaak beter is zekere pijnen stoisch te verdragen, eerder dan hen te bestrijden met geneesmiddelen die ongetwijfeld doeltreffend zijn, maar die u het gevaar doen lopen van eraan verslaafd te geraken.

Bovendien, kan een verkeerdelijk of te onpas gebruiken van zekere geneesmiddelen per slot van rekening voor uw organisme onaangename zo niet noodlottige gevolgen hebben.

HET SPOOR



Teveel eten...



Slecht verteren...



Zich verkeerd verzorgen...



Het duur bekopen...



Vragen en niet krijgen...



Rusten en vasten...